

Между това Махонъ отишълъ въ Цизалпинска Галлия и вече стигналъ до земитѣ на Инсубритѣ. Проконсула Корнелий и претора Квинктилий тръгнаха срѣщу него и го извикали на бой, а той, намѣсто да се отклони отъ боя, не намѣрилъ за нужно да се откаже отъ него. 11-ия и 12-ия легиони на Квинктилия били построени по кохорти въ 1-та линия, а 13-ия и 14-ия на Корнелия — също тѣй въ 2-та. Махонъ построилъ армията си също въ 2 линии, а слоноветѣ турилъ на фланговетѣ задъ конницата. Корнелий, като видѣлъ, че неприятеля упорито издържалъ боя съ 1-та линия на пѣхотата, прѣдложилъ да се извърши обща атака съ конницата. Квинктилий взелъ изпълнението на това върху себѣ си и съ сина си Марка тръгналъ съ конницата на всичкитѣ четири легиона противъ неприятеля. Но Махонъ испратилъ срѣщу него слоноветѣ: уплашени отъ тѣхъ, конетѣ на римската конница се спрѣли на мѣсто, и тѣзи конница силно пострадала отъ нумидийскитѣ стрѣлци. И въ 1-та линия на пѣхотата 12-ия легионъ също силно пострадалъ и едва се държалъ. Корнелий му испратилъ на помощъ 13-ия легионъ отъ 2-та линия, а Махонъ отъ своя страна испратилъ галлитѣ отъ 2-та си линия противъ този легионъ, но тѣ били отблъснати. Въ туй време хастатитѣ отъ 11-ия легионъ, като се построили въ манипули, атакували слоноветѣ съ дротници и ги отхвърлили върху собственитѣ имъ войски, които вслѣдствие на това дошли въ безрѣдица и растройство, а общата атака на двѣтѣ римски линии увеличила още по вече тѣзи безрѣдица и принудила цѣлата армия на Махона да отстъпи. До като Махонъ се намиралъ въ първитѣ рѣдове, той още поддържалъ рѣда въ армията си и въ отстъплението ѝ; но когато той билъ

тѣжко раненъ въ крака надъ колелото и изнесенъ отъ боя почти умирающъ, тогава цѣлата му армия дошла въ пълно растройство и била разбита, съ загуба до 5.000 души убити и 18 знамена. Римлянитѣ загубили 2.300 души убити, по вѣчето отъ 12-ия легионъ, въ туй число 3 военни трибуни и 18 римски конници.

Махонъ прѣзъ слѣдующата нощъ отстъпилъ съ малки прѣходи въ земитѣ на албенцитѣ, гдѣто и получилъ заповѣдта на сената да се върне въ Африка, но по пѣтя на морето близо до Сардиния умрѣлъ отъ раната си, а часть отъ корабитѣ му била взета отъ римската флота.

И тѣй — и послѣдната надѣжда на Аннибала, угаснала и той останалъ самъ въ Италия при Кротонъ! Консула Цепионъ покорилъ вече много градове въ Бруттии и по голѣмата часть отъ тѣзи области, и даже, по думитѣ на римския историкъ Валерия Анциата, ужъ разбилъ Аннибала близо до Кротонъ, но Титъ Ливий намира това показание за лъжливо. Въ края на дѣтото Аннибалъ получилъ заповѣдта на сената да се върне въ Африка. Много тѣжко било за него да напусне Италия, свидѣтелка на толкова негови побѣди, отъ която го истргвалъ младия и щасливъ римски полководецъ, който отведнѣжъ се осмѣлилъ да събори Картагенъ, тогазъ, когато той, побѣдителъ при Канна, не се осмѣлилъ да нападне Римъ. Горчиво било за него да види, какъвъ злочастенъ резултатъ достигла най смѣлото отъ прѣдприятията, замислени и изпълнени до тогава. Но — необходимо било да се подчини на сената и да се покори на сѣдбата, съвсѣмъ противна на Картагенъ — и той, като останилъ, само за очи, слаби гарнизони въ нѣколко малки градове въ Брут-